

Overweging 21^e Zondag door het jaar .

Pastor John Rademakers

Thema: Wie mag erbij horen?

Jesaja 66, 18 – 21; Lucas 13,22-30

In gesprekken onder ouderen is het een bekend onderwerp. Het verschil van leefwijze van ouderen zelf, met die van hun kinderen en kleinkinderen. En dan gaat het niet alleen over het verschil in welvaart, de mogelijkheden voor ontspanning , de wijze waarop ouders met kinderen omgaan en omgekeerd, de communicatiemiddelen en gebruik van schermpjes. Het gaat ook niet alleen over de wijze waarop relaties worden beleefd en het verdriet wanneer relaties stuk lopen.

Dan gaat het ook over het verschil in leefwijze waarop het gelovig zijn wordt beleefd of de wijze waarop je zin geeft aan je leven. En dan klinken vaak woorden als, we hebben onze kinderen toch een gelovige levensstijl meegegeven, we hebben hen voorgeleefd met wat wij dachten dat goed voor hen was. Maar er is zoveel veranderd.

De kerk is bij velen niet meer in beeld soms nog met Kerstmis

Het leven wordt ingevuld met vooral aandacht voor wat er nu toe doet.

Het eigen gezin de kinderen de drukke baan contacten met vrienden en de sport .

Maar wat het geloven nog betekent? We hebben er onze vragen bij.

En het doet ons toch wel wat, hoor ik dan soms zeggen Dat de kleinkinderen niet zijn gedoopt of niet meer de 1^e communie doen.

Van de andere kant: kinderen heb je niet gekregen voor jezelf, je mag ze helpen zelfstandige mensen te worden. Ze mogen hun eigen weg gaan in eigen verantwoordelijkheid.

En zo zeggen ook veel ouders : “Als ik zie wat dan de kinderen van hun leven maken, dan speelt het geloof zoals wij dat zien niet zo’n grote rol meer.

Maar het zijn wel mensen die ergens voor staan, die sociaal zijn en vaak laten blijken dat er meer belangrijk is dan alleen maar materiele welvaart. Datt daarbij ook hoort dat je niemand uitsluit om deel te nemen aan ons leven hier en nu.

Mijn kinderen zijn goede mensen en daar ben ik blij om” zo zei een moeder in een gesprek, ze voegde eraan toe “en de rest laat ik maar aan Onze Lieve Heer over, het zal dan best wel goed komen!”.

Aan dat gesprek moest ik denken toen ik deze viering voorbereidde als we de vraag horen uit het evangelie : Heer, zijn er weinig die gered worden. Met andere woorden wie zal erbij horen tenslotte?

Jezus geeft op deze vraag geen rechtstreeks antwoord maar hij laat wel duidelijk blijken dat het criterium soms wel wat anders ligt dan er vaak wordt gedacht .

Kijkend naar de teksten uit de heilige Schrift blijkt dat er heel duidelijk een blijde boodschap is voor mensen van goed wil,

Te beginnen bij de 1^e lezing uit Jesaja.

In een geweldig visioen als in een droom wordt beschreven hoe alle mensen waar ook vandaan inderdaad zullen delen in het mogen zien van Gods glorie., Gods luister staat er.

Er zal een situatie ontstaan waar het in alle opzichten goed zal zijn.

Gods glorie Gods luister mogen zien betekent immers zoiets als Gods glans mogen ervaren in je leven, een glans die van God afstraalt.

Maar wat betekent dat?

Je zou misschien mogen zeggen: wanneer je leeft als mens, zoals je door God bedoeld bent, dat je er mag zijn als mens , als beeld van God als betrokken zijn op elkaar en dat je als mens geen eiland bent .

Dat we in een wereld mogen leven waarin we elkaar niet uitsluiten op grond van bezit, afkomst kleur man of vrouw zijn of seksuele geaardheid

En dat maakt je een gelukkig mens. Zo krijgt je leven een glans/ luister die met God van doen heeft. Dan heb je als mens echt een uitstraling waar je zelf en anderen zich wel bij voelen.

Naar de woorden van Jesaja geldt dit voor alle mensen, waar je ook vandaan komt. Niemand zich hoeft te beroepen op wat voor stam, ras of afstamming ook. Voor iedereen is er een toekomst weggelegd. God beperkt zich niet tot het volk van Israël.

Uit alle volkeren worden mensen geroepen om op weg te gaan naar die toekomst, zoals God die met mensen voor heeft.

In dit visioen ziet de profeet al die mensen opgaan naar wat beeldend wordt weergegeven met de stad van vrede : Jeruzalem.

En dat in een tijd dat het oude Jeruzalem nog verwoest was en de ballingen uit Babel terugkeerden. En deze mensen krijgen dan nieuw perspectief. In dat nieuwe Jeruzalem in die nieuwe toekomst is er plaats voor iedereen , die het goede doet en zo in de ogen van God de moeite waarde blijft. Hier klinkt iets door van : Kijk vooral naar hoe mensen leven, kijk eens hoe goed zij zijn Kijk eens naar wat zij praktisch doen hoe ze zich inzetten voor mensen die hulp nodig hebben – ook al passen ze misschien niet in wat “men” de mensen” voor gelovig houden. Het goede doen, rechtvaardige zijn , opkomen voor de zwakken in de samenleving zegt dan meer dan je beroepen op : ik behoor toch tot het uitverkoren volk of ik ben toch katholiek, of christen.

Een mooie toekomst weggelegd voor iedereen. Een geweldig ideaal, een visie waar we eigenlijk alleen maar van kunnen dromen., zeker als we de actuele situatie wereldwijd erbij betrekken

Maar een droom die ons naar woorden van de profeet niet moet loslaten.

Wanneer we nu naar de woorden uit het evangelie kijken klinkt daar een wat beangstigende vraag: Heer : "Zijn het er weinig die gered worden" ??.

Met andere woorden is het toch geen zware opgave om dààr te komen waar men eigenlijk wil komen. En dan klinkt als antwoord : spant U in tot het uiterste en er is sprake van een nauwe deur om binnen te komen

Jezus weg volgen blijkt kennelijk toch niet zo eenvoudig. Wel valt meteen op dat Jezus geen rechtstreeks antwoord op de vraag geeft.

Ook hij laat dit over aan de Eeuwige die hij zijn Vader noemt.

Wel geeft hij aan dat iedereen zich moet inspannen en dat er ook mensen zijn die het niet zomaar zal lukken. Dat er mensen zijn, die roepen om binnen te mogen, maar waar het fundamentele ontbreekt.

En op die levenshouding gaat Jezus in. Zo'n houding van het vanzelfsprekende , wij hebben dát toch gedaan en we hebben ons toch zó en zó gedragen. Mensen die in onze tijd zouden zeggen: ik ben toch een gelovig mens, ik ga regelmatig naar de kerk , en ik doe dit en ik doe dat .

Dan mag er voor mij toch toekomst zijn, dan hoor ik toch zeker bij degenen die toegang hebben tot de nauwe deur. Daar mag ik toch op rekenen??

Zeker het gelovig in het leven staan is zeer waardevol, het geloof kan je steun bieden in je leven, kan je vertrouwen geven . En als gelovige gemeenschap samenkomen, daar inspiratie vinden en ijkpunten voor je leven, blijft een groot goed. En Jezus woorden willen geenszins aangeven dat bidden , dat samen vieren niet belangrijk zou zijn.

Maar gelovig zijn heeft ook altijd te maken met gericht zijn op de ander oog hebben voor mensen, die niet meer tot hun recht komen, die als mens echt moeite hebben om te bestaan., de kansarmen, zij die dreigen buiten de boort te vallen , die zich niet gezien weten

Daar oog voor hebben dat is gerechtigheid doen en dat is het laatste criterium om goed te zijn in Gods ogen nl of je een mens bent geweest die zich inzet om mensen de kans te geven echt mens te zijn dat is gerechtigheid doen.

Ieder van ons U en ik zal op zijn of haar manier moeten kijken:

Hoe kan ik eraan bijdragen om mensen die ik meemaak dichtbij of veraf zichzelf te laten zijn. Kan dat door echt oog te hebben voor hen die het met minder in het leven moeten doen, kansarm door omgeving of eigen beperkingen

De Schrifteksten van vandaag mogen we zien als vingerwijzingen.

Ze roepen ons op niet de moed te verliezen, we mogen weten dat we aan Gods kant staan wanneer we ons inzetten voor het goede, dat wat mensen goed doet dat is gerechtigheid tussen mensen, omzien naar elkaar.

Want wat goede mensen in goedheid doen is en blijft waardevol in Gods ogen.

Ook dat is een opsteker wanneer onze kinderen dit anders invullen dan wij in onze gedachten hebben. Of zoals die mevrouw zei: En verder laat ik het ook maar over aan onze lieve Heer. Amen